

E D I C E B A D O K H

V Á C L A V M I S A Ť

Č e r v e n ý r y b í z k u !

SEN KAŽDÝ DEN / NADREALISMUS BEZ SURREALISMU

Text Igor Korpaczewski

*Malovat dává možnost propojit obě sféry utvářející
člověka – racio a cit, koncept a intuici, vědomí a pod-
vědomí, vůli a náhodu.*

(KW)

Na začátku devadesátých let přišel se společenskou změnou i k nám západní trend, že malba je vyčerpané médium, které už jen opakuje samo sebe a myšlenkově i formálně už nestačí vývoji. Minimálně celými devadesátkami se pak nad malbou vznášelo jen zvolna dozrívající pohrdání teoretiků (v roce 1996 se se mnou kurátorka v Baden Badenu přestala bavit, když zjistila, že jsem malíř).

Václav Misař patří do malířské generace koncem druhé poloviny dvacátých let minulého století, která opět prožívala malbu jako něco přirozeného, přestože tendence upřednostňovat umění vytvářené především rozumem se neustále vrací. Svou roli v této samozřejmosti malovat, sehrálo také studium v Sopkově malířském atelieru na pražské AVU, kde byla malba vážná věc. Nakonec si ještě Václav potvrdil legitimitu své vlastní malby (a znovu i malby obecně) postupným respektem svého okolí během stáže na ryze konceptuální výtvarné akademii ve francouzském Bourges. Svě sebevědomí pak naplno projevil ve fantaskně historizující diplomové práci.

Tam se ukázalo, že Václav půjde svou vlastní cestou bez ohledu na malířské „ideologie“ a „strate-

gie“. Nebál se vypůjčit si „goyovskou“ barevnost, práci se světlem, dynamiku figur, monumentalitu, nebál se dějů mimo současný svět, nebál se být romantický. Jak pokračuje, jsem od té doby viděl tu a tam na čistých a pevných malých krajinách z roku 2013, za všechny obraz Kostka a strom pod velkou konstrukcí. Aplikovaná geometrie, přísná hra světla a stínu, civilismus.

Jeho výstava v roce 2015 v původní NAU-GALLERY pak pro mne byla stejně překvapením. A to především malířsky; menší formáty namalované rukopisem citlivým a zároveň dynamickým a nově otevřená barevnost. Také však prací s tématy/pojmy, v malbě už dlouho neviděnými, jako intimita a tajemství. A návrat už zmiňovaného romantismu/romantiky, ne jako postmoderní gimmick, ale jako autentický výraz autora. Propojení subjektu a objektu (obrazu).

To platí i pro velké formáty poslední série z malířsky bohatého roku 2017, které posunuly Václavovu práci zase dál. A výzva to byla nejen pro malíře, ale i pro diváka. Řada rozměrných prací na poslední výstavě v nové NAU vypadala na první pohled trochu jako práce mimo náš čas. Však se taky jeden zahraniční návštěvník výstavy nejspíše ptal: Kdy ten malíř žil? Je to ale malířova cesta, zkušenost žitá znovu – třeba až od gotiky.

Malíř tu vychází ze samotného nevyčerpatelného média malby. Novátorství a autorství zde není tolik v použitém jazyku/stylu, který může klidně něco připomínat, ale především v tom, jak a pro co je použit. Ve výsledném obraze, ve výsledném sdělení. Náš malíř sleduje předobraz, který mu přineslo jeho „snící vědo-

mi“. Proto je tak svobodný v rejstříku výrazů a stylů. Obrazová báseň svým námětem a poetickým zpracováním je Koupání. Báseň nepotřebuje ideologii. Idea básně; zachytit prostý zázrak, sen ve dne. Chvilku v ztraceném ráji a vděčnosti za ni. Ale i v této chvíli světla je zároveň přítomné ohrožení v podobě obřího mraku, jehož stín se blíží. Et in Arcadia ego. Připomínka, že takové momenty jsou prchavé a vyžadují plnou přítomnost. Mimochodem, povšimněme si, jak je ten mrak dokonale věrně namalovaný. Rafinované. V kontrastu s ním vypadá stylizovanější svět „dole“ ještě více magicky, snově.

Dalším časově nezařaditelným dílem jsou Dezertéři. Dvě postavy ztracené v nádherném lesním zákoutí monumentálních kmenů. Další sen? Nejistý vztah mezi postavami zvyšuje napětí. Dva dezertéři, kteří náhle nabytou svobodu použijí každý k jinému účelu? Je to křehký člověk a Mefistofeles, který ho chladně pozoruje? Jsou to dvě opačné strany jednoho vědomí? A není to autor sám opojený krásou přírody, obrazů, hudby, textů, s v pozadí stojícím povědomím, že svět je větší a temnější? Tento obraz připomíná fakt, že Václav v sobě spojuje pozorného čtenáře Franze Kafky a citlivého pozorovatele přírody. Mimochodem většina prací vznikla v klauzuře domu na Šumavě.

Nejzáhadnějším je obraz Červený rybízku. Neuchopitelný děj a intimita, kterou pozorujeme s dychtivou zvědavostí smíšenou s ostychem. Vzácná kombinace emocí. Možná se takový výjev, taková představa dá zachytit jen vzrušivým barokním rukopisem a temnosvitem.

Velký obraz Koně jedí trávu - tři domy a dva koně u plechové řeky je naopak namalovaný střízlivě, až minimalisticky věcně a přesto vypadá celá scéna zase nějak snově, přízračně. Nadrealismus bez surrealistického harampádí. Václavovy výrazové polohy jsou všechny přesvědčivé, tuto ale považuji za jeho nejpůvodnější.

Vybral jsem, pro omezený rozsah textu jen pár nejvýraznějších příkladů velkých prací, musím se totiž ještě zmínit o samostatné kapitole malých formátů, které se intenzitou často těm velkým vyrovnají. Je tak snadné je milovat. Od expresivity Bouře, přes magičnost Koně u zdi a Ukládání do hrobu, přes krajiny svobodného rukopisu odkazující někdy k Delacroixovi jako loďka ve vlnách, Vodopád a Tábor u řeky, až po můj nejoblíbenější minimalistický Žlutý dům - apoteózu světla rozptýleného ve vzduchu. Právý příklad zázraku malby, kdy skoro z ničeho vytvoříš něco krásného. Jiří Sopko o spoustě současné malířské produkce říkal trefně, že to jsou obrazy jen pro první pohled. U Václavových je to spíše obráceně. Způsob jak obrazy uchopit je nechat je na sebe působit a počkat až se naše citlivost na ně napojí, porozumí jim, nechá se jimi okouzlit nebo si na ně dokonce naše podvědomí „rozpomene“. Pak dochází k přenosu subjektivity do transsubjektivity - tedy přenosu pocitů tvůrce do pocitu diváka, možnost spoluprožívání, jak píše Gaston Bachelard ve svém úvodu k Poetice prostoru.

Václavovy obrazy jsou odrazem jeho duše člověka, malíře a hudebníka. Dokud je svoboda hlubšího prožívání omezována nebo nahrazována, pak odkaz jeho obrazů má smysl. Poznat se a očistit. Uvidět existenci za první vrstvou.

Dezertéři / Deserters
195 × 175 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

A DREAM EVERY DAY / SUPERREALISM WITHOUT SURREALISM

Text Igor Korpaczewski

Painting gives you the opportunity to connect both spheres of a human being – rationality and emotion, concept and intuition, consciousness and unconsciousness, will and chance.

(KW)

Along with social changes, the beginning of the 1990s brought the Western trend of seeing painting as an exhausted medium, which only repeats itself and lacks both conceptual and formal development. For at least the whole decade painting met only with the contempt of theoreticians (in 1996, my curator in Baden Baden stopped talking to me when she found out I was a painter).

Václav Misař belongs to the painting generation of the end of the first decade of the 21st century, who again experienced painting as something natural, although the tendency to favour art created primarily by reason is constantly returning. Also playing a role in this self-evident penchant to paint was study at Sopka's painting studio at the Prague Academy of Fine Arts, where painting was a serious matter. Finally, Václav confirmed the legitimacy of his own painting (and again painting in general) by gradually gaining the respect of his surroundings during his internship at the purely conceptual art academy in Bourges, France. He then fully demonstrated his self-confidence in a fantastically historicizing diploma thesis.

There it was shown that Václav would go his own way, regardless of painting "ideology" and "strategy". He was not afraid to borrow Goya-like colourfulness, work with light, dynamics of figures, monumentality; he was not afraid of events outside the contemporary world, and was not afraid to be romantic.

I have seen how he has continued here and there in the clean and tough little landscapes of 2013, above all the painting Cube and Tree under a Great Construction. Applied geometry, strict play of light and shadow, civilization.

His exhibition in 2015 in the original NAUGALLERY was also a surprise to me. Especially in terms of the painting; smaller formats painted with sensitive yet dynamic handwriting and newly opened colourfulness. But also work with themes and concepts long unseen in painting, such as intimacy and secrets. And the return of the already mentioned romanticism/romance, not as a postmodern gimmick, but as an authentic expression of the author. Linking subject and object (image).

This is true also for the large formats of the last series of the painterly rich year of 2017, which again moved Václav's work forward. And the challenge was not only for the painter but also for the viewer. A series of large-scale works at the last show in the new NAU at first glance looked a bit like work from outside our time. One foreign visitor to the exhibition even asked uncertainly: When did the painter live? But it is a painter's journey; experience lived again - for example, from the Gothic period.

The painter springs from the inexhaustible media of painting itself. Innovation and authorship is not

so much in the language/style used, which can easily commemorate something, but especially how and for what it is used. In the resulting image, in the resulting message. Our painter follows the archetype that brought him his "dreaming consciousness". This is what makes him so free in the register of expressions and styles.

Bathing is a graphic poem with its theme and poetic processing. A poem does not need ideology. The idea of a poem: capture a simple miracle, a dream in the daytime. A moment in lost paradise and gratitude for it. But even at this moment the light is at the same time under threat in the form of a giant cloud whose shadow is approaching. Et in Arcadia ego. A reminder that such moments are fleeting and require one's full presence. By the way, notice how perfectly and faithfully the cloud is painted. Refined. In contrast, the stylized world "down below" looks even more magical, dreamlike.

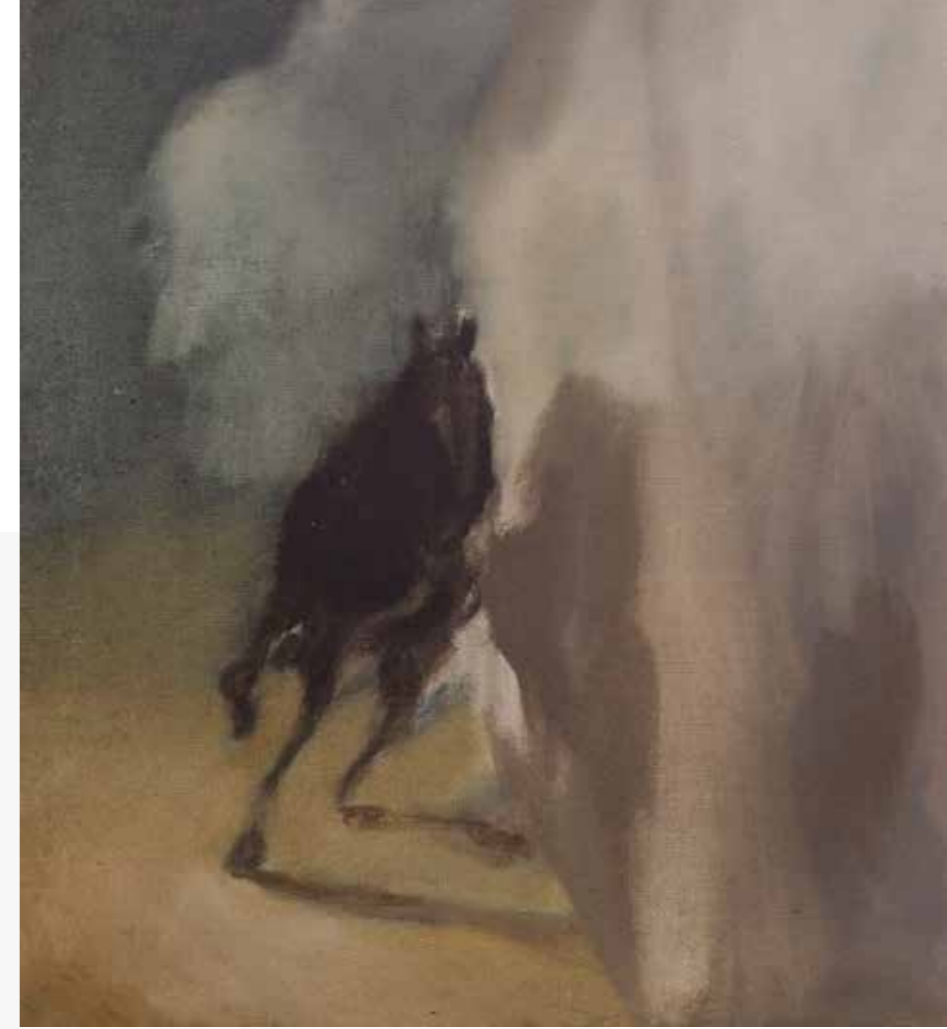
Another timeless work is Deserters. Two characters lost in a beautiful forest corner of monumental tribes. Another dream? The uncertain relationship between the characters increases the tension. Two deserters who each use the sudden liberty for another purpose? Is it a fragile man and Mephistopheles who is watching him coldly? Are they two opposite sides of one consciousness? And is it not the author himself intoxicated by the beauty of nature, pictures, music, lyrics, with an awareness looming in the background of a bigger and darker world? This picture recalls the fact that Václav combines within himself an attentive reader of Franz Kafka and a sensitive observer of nature. By

the way, most of the work was created while he was living in the seclusion of a house in Šumava.

The most enigmatic painting is Red Currant. An ungraspable storyline and intimacy that we observe with eager curiosity mixed with shame. A rare combination of emotions. Perhaps such a scene, such an idea can be captured only by an exhilarating Baroque manuscript and a dark light.

The large painting Horses Eat Grass – three houses and two horses at the river – is on the other hand sober, even minimalist, yet the whole scene looks somewhat dreamlike, ghostly. Surrealism without surrealist odds and ends. Václav's expressive positions are all convincing, but I consider this to be his most original.

Due to the limited space I have here, I chose only a few of the most striking examples of great works, but I have to mention a separate chapter of small formats whose intensity often matches that of the bigger ones. It's so easy to love them. From the expressiveness of The Storm, to the magic of Horse at the Wall and Placed in the Tomb, through the free landscapes reminiscent in a way of Delacroix as a boat in the waves, The Waterfall and Camp by the River, to my favourite painting, the minimalist Yellow House – an apotheosis of light scattered in the air. A true example of the miracle of painting – when you make something beautiful almost out of nothing.

Kůň u zdi / The Horse by the Wall
40 x 45 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Koně jedí trávu / Horses Eating Grass
150 × 195 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017
(soukromá sbírka / private collection)

Z kasáren / Out of the Barracks
150 × 170 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Koupání mezi domy / Bathing Between Houses
62 × 62 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017
(soukromá sbírka / private collection)

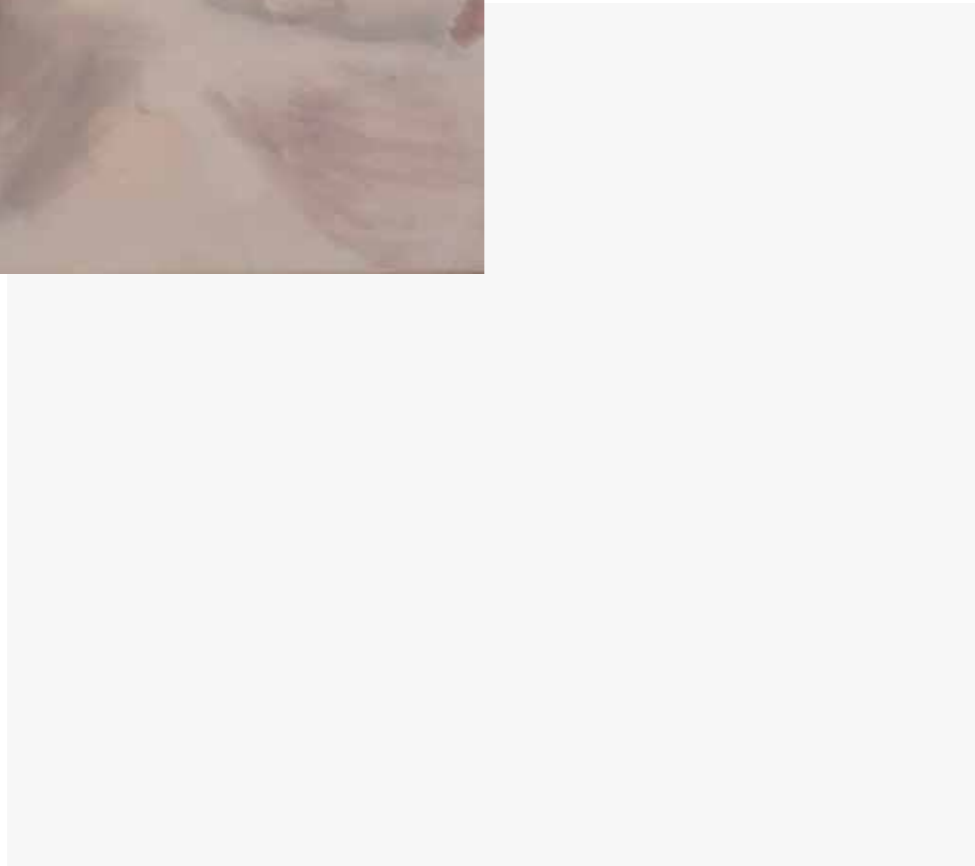
Žlutý dům / Yellow House
40 × 35 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016

Dva domy s praporem / Two Houses and a Flag,
62 x 90 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Václav Misař

Na horách / Up the Mountains
45 × 50 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016

Bílý dům s černým pozadím / White House on a Black Background
40 × 50 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016

Pod vodopádem / Under the Waterfall
175 × 170 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Koupání / Bathing
175 × 170 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Stromy u silnice / Roeside Trees
50 × 45 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017
(soukromá sbírka / private collection)

Podvečer v parku / Early Evening in a Park
150 × 150 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016

U moře / By the Sea,
150 × 150 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016

Mezi domy, Between the Houses
90 × 80 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017
(soukromá sbírka / private collection)

Za křovím / Behind the Bush
170 × 185 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Na břehu rybníka / On the Shore of the Pond
190 x 175 cm, olej na plátně / oil on canvas
2018

KAŽDÝ DEN ODVAHU

Text Martina Malinová

Obrazy Václava Misaře na první pohled vypadají jako sny. Jeví se jako odchylky živosti – stavu nesnění. Čím blíž přicházíte, tím víc jsou tyto obrazy požadavkem. Požadavkem zkoumání pohybu a stagnace, požadavkem zkoumání přírody a ne-přírody, požadavkem zkoumání krajiny. Ne vnější, která se projevuje ve své ostrosti, ale vnitřní, rozmazané, neohraničené. Krajiny bez omezení.

Václav nezkoumá to panenské, nevyhledává zapomenutá místa duše a země, naopak, hledá život. Hledá živost a zasahuje ji tam, kde by jiný nechal prázdné místo. Nechává vás zkoumat, bát se, bojovat, utíkat. Žádá, abyste zkoumali a nepřestali, dokud ne- padnete na zem.

Jestliže byl divák jeho děl dříve pozorovatelem, dnes je aktérem. Není jakýmsi „druhým“ příjemcem, je přímým účastníkem. Tváří v tvář obrazu se musí rozhodnout: život nebo smrt (ne ve smyslu bytí či ne- bytí, nýbrž ve smyslu živosti či ne – živosti). Pokud si chcete myslet, že Václavovy obrazy jsou obrazy snění, je třeba se probudit. Jsou vyjevením každodennosti, kterou si musíte dovolit uvidět. Obnaženou, něžnou, bojující, chvějící se.

Ukládání do hrobu / From the Grave
50 × 55 cm, olej na plátě / oil on canvas
2016
(soukromá sbírka / private collection)

COURAGE EVERY DAY

Text Martina Malinová

At first glance the paintings of Václav Misař look like dreams. They appear like life-abnormalities – a state of undreaming. The closer you get, the more demanding these images are.

They demand exploration of movement and stagnation, the need to explore nature and non-nature, the need to explore the landscape. Not the outer one, which manifests itself in its sharpness, but the inner one, blurred and unbounded. Landscapes without limits.

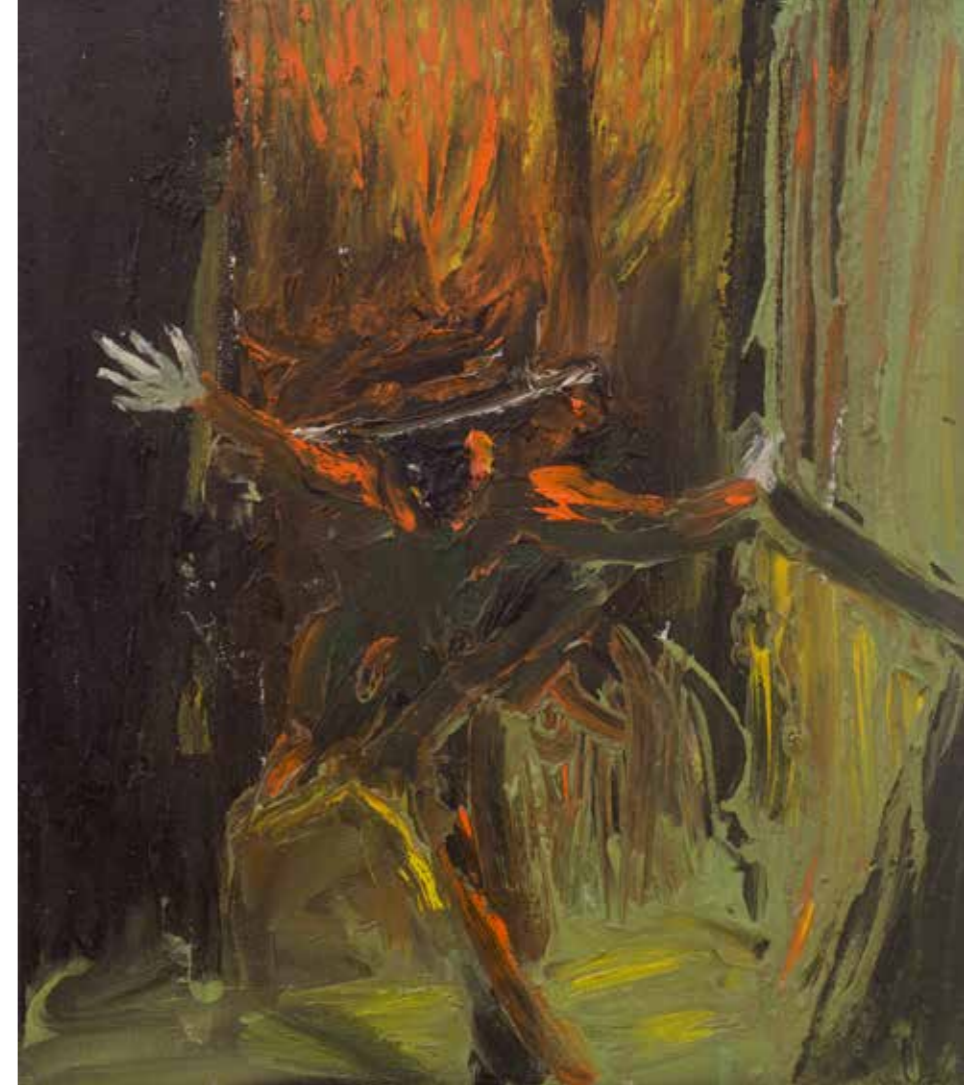
Václav does not examine them with virgin eyes; he does not seek out forgotten places of the soul and the earth. On the contrary, he seeks life. He searches for life and steps in where others would leave empty space. He lets you explore, be afraid, fight, flee. He asks you to investigate and not to stop until you collapse on the ground.

If a viewer of his works was formerly an observer, today he is an actor. He is not a “second” recipient, but a direct participant. Face to face with the image, he must decide: life or death (not in a sense of being or not – being, but in the sense of live or not – liveliness). If you want to think that Václav’s pictures are pictures of dreams, you need to wake up. They are a revelation of everyday life that you must allow yourself to see. Shaded, gentle, fighting, trembling.

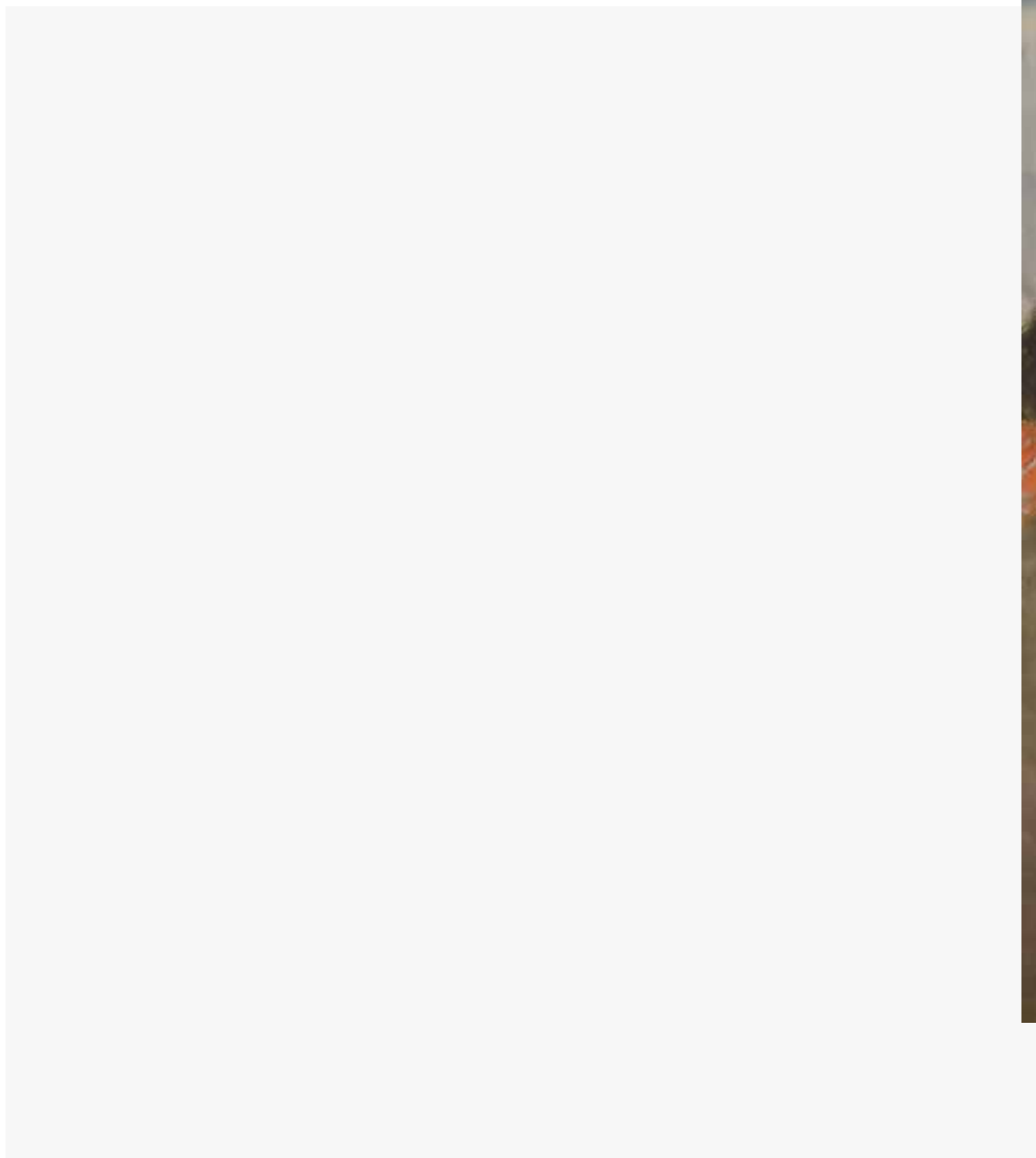
Alive.

Tábor u řeky / Camp by the Riverside
50 × 45 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Nežekaná návštěva / Unexpected Visit
40 × 35 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Červení a modří / The Reds and the Blues
195 × 175 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016
(ze sbírky Collett Prague / Munich)

Václav Misař

U rybníka / By the Pond
40 × 50 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Koupání v řece / Bathing in the River
62 × 62 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017
(soukromá sbírka / private collection)

Neboj se, třesu chraším v papírové loďce na rozbouřeném moři / Don't Worry, I am Shaking, Rattling in a Paper Boat on a Stormy Sea
62 × 62 cm, olej na plátně / oil on canvas
2016

Vodopád s měsícem / Waterfall with the Moon
35 × 50 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017
(soukromá sbírka / private collection)

Červený rybízku / Oh Red Currant
195 x 175 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

ČERVENÝ RYBÍZKU!

Text Cecile B.

„Vy smělí kol mne! Vy hledající pokušitelé a kdokoli z vás úskočnými plachtami se vyplavil na nezbádaná moře! Vy, kdož se těšíte z hádanek!“ Nietzsche/Zarathustra „Co bych měl mít rád, když ne tajemství?“

Giorgio De Chirico

Tajemství, hluboké a krásné jako les, zde, v srdci Václavových obrazů.

Na počátku. Za devatero horami...

Při sledování Václavových maleb nám vyvstávají na myslí zdůrazněné stíny a klamně překrývající se plány z raného díla De Chirica. A snad si vzpomeneme na klidné rozptýlené světlo v Morandiho obrazech. Je Václav malíř-metafyzik záměrně přetrvávající mimo čas a prostor, dějiny a skutečnost? Nebo je jednoduše malířem snového? Jeho obrazy jsou osobními vizemi, dojmy, které se nám zdají být povědomými. O tomto jsme snad snili – o onom bychom snad chtěli snít. Je však jisté, že jejich světlo, prostor a nálady vyvolávají napětí, které je v každém z nás, kterému se snažíme odolávat za dne, ale které se v noci vrací, aby nás pohltilo o to více.

Tiché, nikdy nekončící a neutišitelné napětí. Lhostejnost přírody.

Slunce vychází, Slunce zapadá.

V ohnisku je právě Slunce – ne člověk. Co konáme, či nekonáme, není podstatné. Snad Václav

navrhuje, abychom přijali, kdo jsme i čím nejsme, abychom pomalu ale rozhodně opustili přetvářky a konvence, a odevzdali se té děsivé nádheře, která tepe v našich žilách. Skicuje, živelně kreslí, potom pracně maluje atmosféry- výjevy, které jako vítr nesou balady dezertérů, touhu po jinde, které šumí jako déšť, úzkost z potopy, představy o záplavě, přání po ztroskotání. Scény tiché jako padlé listí zakrývají otisky času, stopy pýchy i krůčky opatrně našlapujících úniků.

Jak malíř pátrá v místech činů svých myšlenek a vnímání, odhlížeje od předsudků, vede nás ke (zнову)objevení snů.

Není zde žádná hádanka k vyřešení. Pouze tajemství, které můžeme milovat

OH, RED CURRANT!

Text Cecile B.

"Ye daring ones around me! Ye venturers and adventurers, and whoever of you have embarked with cunning sails on unexplored seas! Ye enigma-enjoyers!"

Nietzsche/Zarathustra

"What shall I love if not the enigma?"

Giorgio De Chirico

The enigma is here, at the heart of Václav's paintings, profound and beautiful as the forest. At the beginning of all things, once upon a time...

When we observe Václav's paintings, we might recall the eye-catching shadows and illusive overlapping plans in De Chirico's early work, and think of the quiet, diffused light in Morandi's paintings. Is Václav a metaphysical painter, deliberately outside of time, space, history and reality? Or, simply, a painter of the oneiric?

His pictures are impressions, individual visions, that seem familiar to us. We might have dreamt of this, we might want to dream of that. What is certain is that the light, space and atmospheres evoke a tension that exists in all of us, a tension that we try to resist or deny by day, but which comes back at night to swallow us all the more.

A silent, infinite and unappeasable tension. The indifference of Nature. The sun rises, the sun sets.

The sun is at the centre, not Man, and what we do, or don't do, is irrelevant. Václav might suggest that we embrace what we are and what we are not, that we slowly but surely desert false pretences and conventions, and surrender to the terrible beauty that runs in our veins. He sketches, frantically draws, then laboriously paints atmospheres and scenes, which murmur like the wind, lonely ballads, deserter's songs, longing for an elsewhere;

which cry like the rain, anxieties of deluge, fantasies of overflow, desires of shipwreck; which stay silent, like fallen leaves covering the imprints of time, the traces of pride, and the steps of a tiptoeing evasion.

The painter, ever receding from prejudices, meticulously investigating the crime scene of his thoughts and perceptions, leads us towards the (re)discovery of dreams.

There is no mystery to solve but an enigma to love.

Pod horou / At the Foot of the Mountain
175 × 170 cm, olej na plátně / oil on canvas
2017

Václav Misař

*1984

Studia / Education:

2005 - 2011 Akademie výtvarných umění v Praze, ateliér Jiřího Sopka
/ Academy of Fine Arts in Prague, studio of Jiří Sopka

Samostatné výstavy / Solo Exhibitions:

- 2017 Červený rybízku!, Nau Gallery, Praha
/ Oh, Red Currant!, Nau Gallery, Prague
- 2015 Ořechy a třešně, Nau Gallery, Praha
/ Nuts and Cherries, Nau Gallery, Prague
- 2013 8 kilogramů, Nau Gallery, Praha
/ 8 Kilograms, Nau Gallery, Prague
- 2012 Skladby, The Chemistry Gallery, Praha
/ Compositions, The Chemistry Gallery, Prague
- 2011 Sunset, Salve Art Gallery in Leipzig, Lipsko

Společné výstavy / Group Exhibitions:

- 2014 Výstava finalistů 7. ročníku Ceny Kritiky za mladou malbu,
Galerie Kritiků, Praha / Exhibition of finalist of the 7th prize
of art critique for young painting, Galerie Kritiků, Prague
- 2013 Misař Horyna Sýkora, OGV, Jihlava
- 2012 Saint Vincent European Art, Valle d'Aosta, Itálie / Italy
- 2012 Světla a stíny, Pražský dům, Brusel
/ Lights and shadows, Prague House, Brusel
- 2011 Diplomky, The Chemistry Gallery, Praha
/ Thesis, The Chemistry Gallery, Prague
- 2010 Best of Klausury, The Chemistry Gallery, Praha / Prague
- 2008 Misař / Absolon, The Chemistry Gallery, Praha / Prague

Stáže / Intership

- 2010 Akademie výtvarných umění v Praze, semestrální stáž,
ateliér Jana Mertý / Academy of Fine Arts in Prague,
studio of Jan Merta
- 2010 ENSA Bourges, Francie / France
- 2012 Saint Vincent European Art, Valle d'Aosta, Itálie

Ocenění/ Awards

- 2012 Cena rektora Akademie výtvarných umění v Praze
/ Rector's Award, Academy of Fine Arts in Prague

